Elfde jaer. Nr 22. Zaterdag, 20 February 1864.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditien.

TONGEREN, DEN 20 FEBRUARY.

Beginselen en principepen.

Over welke zaek wordt thans meer gesproken dan over *beginselen* ? Wanneer werd alles zoo tot beginselen teruggebragt, als het thans geschiedt ? Het is zoo ver gekomen dat er geen fatsoenlyk man meer gevonden wordt die niet zyne beginselen heeft ; byna niemand die van feiten durft spreken zonder zyne beginselen voorop gezet te hebben.

Beginselen vindt men nergens zoo veel dan in de politiek. Het beginsel der *nationaliteiten*, het beginsel van het *fait accompli*, het beginsel der *natuerlyke grenzen*, het beginsel van het *algemeen stemregt*, het beginsel van *non interventie*, het beginsel van *traktaten*, het beginsel der *erfelykheid*, het beginsel van *het regt* : acht beginselen die soms in eene en dezelfde kwestie alle, het een na het andere aen de beurt komen, en waeruit een staetsman maer behoeft te kiezen, volgens dat de omstandigheden het vereischen. Een treffend voorbeeld hiervan levert de geschiedenis van het italiaensch vraegstuk. Om dit op te lossen, kreeg eerst het *beginsel der nationaliteit* de beurt : dat beginsel hielp den politieken wagen een eind ver op weg, maer kon toch de vracht niet goed trekken. Een tweede er by gespannen, het *beginsel der natuerlyke grenzen* ; dien ten gevolge wordt Savoye by Frankryk ingelyfd. Dat helpt weer een eind vooruit. Voor alle zekerheid echter nog een derde er aen gewaegd, het *beginsel van het algemeen stemregt*. Dat is krachtiger dan de twee voorgaende, want het gewenschte resultaet komt uit de stembus. Het gewenschte resultaet is evenwel by nader toezien een jong dat op zyne pooten nog niet goed staen kan. Maer de hulpmiddelen zyn nog niet uitgeput ; het beginsel van *non interventie* zal het onbreekende wel aenvullen. Nu is alles in orde ; nu kunnen de zaken hunnen natuerlyken loop volgen. Maer wat gebeurt ? Daer dreigt alles weer in te storten. Spoed, spoed, gaeuw een nieuw steunsel ! Onmiddelyk wordt een nieuw beginsel gebakken, het beginsel van den *fait accompli*, en de politieke holderwagen rolt weer voort, getrokken nu door vyf beginselen, waervan er geen een met de feiten gelyken pas kan houden.

Een ander voorbeeld, de kwestie van Sleeswyk-Holstein, die thans hangende is, en waerin het nog niet te zien is welk beginsel zal gebruikt worden om tot de vereffening te komen. Het beginsel der nationaliteiten moet beslissen, beweert de eene ; neen, het beginsel der traktaten, zegt de andere ; evenmin dit, maer het beginsel van het regt, nog niet ; want reeds wordt de komst van een ander principe verwacht ; het beginsel van het *fait accompli*, de Duitschers immers hebben by voorbaet het land maer bezet.

Ziedaer onze beginselen-eeuw ; ziedaer de beginselen in de staetkunde Waer kunnen zy beter by vergeleken worden dan by een bos sleutels die een slotmaker altyd by zich heeft als hy ontboden wordt om een deur open te maken. Past de eene sleutel niet, geen nood ; een tweede, een derde, en een vierde ; zeker is het dat hy er een vindt die op het slot past. Zulk een bos van beginselen heeft een staetsman van deze dagen altyd op zyde hangen ; zonder dezen waegt hy het niet het geringste werk onder handen te nemen. En nu zegge men nog, dat wy zonder beginselen zyn !

Toepassing der beginselen, verschillend naer den landaerd.

Aen den Franschman komt de eer toe het konsequenst en het vlugst er mee om te springen. Heeft hy eens zyn beginsel gekozen — en dat kost hem niet veel tyd — aenstonds het toegepast, tot in de geringste byzonderheden toe en zonder barmhartigheid. Staen de omstandigheden in den weg, sluiten zy er niet in zoo als eene schildery soms in eene lyst niet past, zy worden er naer geplooid. Helpt dat nog niet dan het mes ter hand genomen en spoedig ziet men stukken uit de geschiedenis, stukken uit de ondervinding van eeuwen, stukken uit het regt als spaenders wegvliegen Tot voorbeeld strekke de fransche revolutie en het beheer der binnenlandsche zaken.

Dan komt de Engelschman ; ook hy gaet men den tyd mee ; ook hy heeft zyne beginselen. Jammer slechts dat zyn beginsel met altyd aen het resultaet beantwoord. Praktisch volk, dat is het ; het laet het beginsel los, maer houdt het resultaet vast, want moeten de Engelschen kiezen tusschen resultaten en beginselen, de keuze staet vast ; het beginsel opgeofferd, het voordeelige resultaet behouden. Is dit niet de karakteristiek van hunne buitenlandsche politiek ?

De Duitscher, de beginselvaste Duitscher, heeft tyd noodig om een principe te vinden, hy zwoegt er voor. Heeft men het gevonden, dan gejubeld ; want nu is alles gewonnen. Inderdaed, *alles* gewonnen, want op de toepassing komt het minder aen. De meeste duitsche principepen blyven in de lucht hangen ; zy blyven hunne luchtreis voortzetten, en komen nooit op deze aerde aen ; luchtballen grooter dan die van Nadar.

Om het bovenstaende onder een oogpunt zamen te vatten, bedien ik my van de volgende

Vergelyking.

Veronderstelt dat het beginsel voorgesteld is door een paerd, de feiten of resultaten door eene vracht, de verschillende volken door koetsiers, en gy zult zien hoe elk volk op zyne wyze hiermede te werk gaet.

De Franschman heeft een vlug en sterk paerd voor zynen zwaerbeladen wagen ; zoodra hy op den bok zit, moet het paerd op den grooten draf vooruit ; hy waegt er alles aen, zich zelven, vracht en paerd ; niet zelden ook komt hy met vracht en paerd in eene sloot teregt.

De Engelschman, ofschoon hy paerden liefhebber is, heeft eene magere ros gespannen voor een zwaren last. Hy is niet bevreesd dat zyn paerd op hol zal gaen ; daervoor heeft hy gezorgd ; maer des te meer is hy bekommerd om de sterke vracht binnen te brengen. Mogt het paerd beginnen te draven, de voerman heeft spoedig een besluit genomen. Hy springt van zynen wagen al, saydt de strengen door, laet het paerd voorthollen en houdt zich by zyne vracht.

De Duitscher heeft eenen schoonen gespierden hengst voor een wagen die byna niet bevracht is. Dit edele dier danst links en regts. Een schoon gezigt Ziet hoe hy daer heen draeft, met wat eene sierlykheid en vlugheid Het duert echter niet lang of de voerman ziet aen de gespitste ooren van zynen hengst dat het by geen draf blyven zal Nu is het tyd ; gaeuw de strengen los gesneden ; met een sprong zit hy op zyn renner, rydt daermee voort en laet zyne vracht midden op den weg staen. Wat een verschil tusschen de Engelschen en de Duitschers !

De Belg heeft een paerd, niet te sterk, voor eenen wagen wel goed maer niet te zwaer beladen. Hy besteedt al zyne zorg om het paerd stapvoets te houden ; hy wil noch paerd noch vracht er aen wagen. Wat zou hy doen indien het paerd eens aen het loopen ging ? Tot hiertoe heeft hy daervan geene ondervinding ; gebeurde het echter, dan zou de Belg, geloovenwy, het meer met den Engelschman dan met den Duitscher houden, hy zou zyn paerd de vryheid geven maer de vracht zien te bewaren.

En de Tongenaer,

met wien zou die het houden ?.... Zyne middelen laten hem niet toe zonder achterdenken voornit te springen gelyk de Franschman ; te loijael om te handelen gelyk de Engelschman, wil hy evenmin den langzamen Duitscher navolgen ; *voornit ! zoowel de finanties der stad het toelaten, zonder het den burger te lastig te maken*, ziedaer zyn edel streven ; ziedaer hetgeen de tegenwoordige regering, ondanks de lage aenrandingen harer vyanden, steeds gedaen heeft. Dat zy op dien weg zal voortgaen, dat is de wensch van ieder regtschapen man ; dat is de onze.

SINCERUS.

Door koninglyk besluit van den 10 february zyn benoemd als leden der provinciale landbouw commissie van Limburg :

Voor het 5e landbouw district, M. Fraikin, eigenaer en landbouwer te Bassenge ; voor het 6e M. de baron

---

EENE MAEND OP SICILIE.

(*Vervolg*)

—

SYRACUSE.

De zee vertoonde zich weder in de verte, en wy ontdekten op eene in de golven vooruitstekende landspits eene stad, die de gids Syracuse noemde. — Maer hoe ! vraegt men zich zelven af, als men over verscheidene ophaelbruggen in eene kleine vesting komt, van het vaste land afgezonderd en met nieuwerwetsche vesterkingen omringd, is dit Syracuse wel ? Waer is dan die magtige stad gebleven, die zich oudtyds over eene ruimte van zeven uren in het rond uitstrekte, die Cicero als de grootste der Griekische steden, als de schoonste aller steden roemde ? Helaes ! het grootste gedeelte van het oude Syracuse is slechts een woest, met puin bedekt stuk grond. Het andere deel, op het eiland Ortygia opeengepakt, is eene middelmatige hoofdplaets van een onderintendantschap, waer eene bevolking van 17000 zielen in een ellendigen staet van gevoelloosheid behagen schynt te scheppen.

De onwetende en domme vroomheid der Syracusers verdient slechts afgodendienst genoemd te worden. Zy hebben zilveren madonna's, die zy met edelgesteenten en diamanten overladen en in groote prael en onder verdoovend geraes ronddragen, om by andere madonna's bezoeken af te leggen. Hunne hartstogtelykheid staet, wanneer die eenmael is opgewekt of door vrees gaende gemaekt, gelyk men in 1837 gezien heeft, tot razerny en bloeddorst over.

De vrouwen uit den gegoeden stand hebben weinig vryheid, zy gaen zelden uit en komen nimmer op straet, of zy verbergen hare gelaetstrekken, waerin men eenige sporen der Griekische schoonheid wedervindt, achter de plooijen harer zwarte sluijers. Wat de vrouwen uit het volk betreft, die men in het water der fontein Arethusa linnengoed ziet wasschen, hare door de zoa gebruinde en vuile kleur en hare half met lompen bedekte ligchamen wekken volstrekt geen poëtisch gevoel op.

De hoofdkerk, die op het hoogste punt des eilands staet, heeft de plaets van den Minervatempel ingenomen, die weleer met voorstellingen van veldslagen en portretten van de koningen van Syracuse prykte en op wiens geveltop een verguld oorlogsschild stond. Van de antieke kolommen, die bewaerd gebleven zyn, zyn er elf gedeeltelyk in de zymuren van het nieuwe gebouw ingemetseld geworden ; de andere deelen het derde ruim in tweeën. De voorzyde is ruim gebouwd ; het inwendige bevat eenige kostbare schilderyen en eene fraeije antieke wit marmeren vaes, die tot doopvont dient.

Twee gegroefde kolommen, in den muer van een digt by de hoofdkerk staend huis gebouwd, hebben tot een tempel van Diana behoord, waer Archimedes de lyn der dag- en nachteveningen ontwierp.

Het museum bevat antiek aerdewerk, vazen en werktuigen van brons, eenige opschriften, het hoofd van een Olympischen Jupiter, een beeld van Esculapius en een Venusbeeld, dat teregt voor een goed voortbrengsel der Griekische kunst doorgaet, doch ongelukkig verminkt is.

Wat het bewaerd blyven van de gedenkteekene der oudheid betreft, is Syracuses bodem veel minder begunstigd, dan die van Agrigente. Echter zyn nog kostbare en indrukwekkende overblyfselen aen de bewondering van den reiziger overgelaten ; althans er zou eene groote papierruimte noodig zyn, om die te beschryven.

VAN SYRACUSE NAER CATANIA. — LENTINI — CATANIA.

Op de reis van Syracuse naer Catania ziet men de bouwvallen van Hybla-Megara, het Hybla-gebergte, weleer vermaerd door zyn uitmuntenden honig, het schiereiland Magnisi, de steden Agosta, Melili, waer men in vroegere eeuwen met goeden uitslag suikerriet verbouwde, en Carlentini, eene kleine stad, van waer men het grootste meer des eilands, Lentini, zien kan.

De op steile hellingen liggende stad Lentini (Leontium) wordt voor de oudste van Sicilie gehouden. Hare bevolking bedraegt ongeveer 7000 zielen Men ziet er vele grafspelonken. Er wordt graen, soda en zoethout gewonnen en uitmuntende wyn verbouwd.

Na de hume della Giaretta, de voormalige Simenthe, overgetrokken te zyn, welker bedding by den mond ryk is aen gelen barnsteen, bevindt men zich in eene onafzienbare vlakte, die aen de eene zyde door de zee, aen de andere door de *monti Rossi* en den Etna begrensd wordt.

Catania ligt tusschen den vulkaen en de zee.

De nabyheid van den Etna is deze stad meer dan eens noodlottig geweest Door de aerdbeving van 1693 kwamen 18000 menschen om het leven ; die van 1828 hebben byzondere en openbare gebouwen verwoest. Ook is Catania geheel regelmatig gebouwd. Het wordt door een kruis van twee met groote lava-zerken geplaveide straten in vier gelyke deelen verdeeld ; de pleinen zyn er ruim, de huizen goed en in de hoofdstraten naer een gelyk model gebouwd.

De bevolking beloopt 56000 zielen. De haven is klein. Eene kleine rivier, de Amenano, die van den Etna afstroomt en door buizen van lava onder de stad door geleid wordt, werpt zich hier in zee. Men vervaerdigt te Catania hoog geschatte zyden stoffen, kleine voorwerpen van gelen barnsteen en aerdige, beschilderde beeldjes van gebakken klei ; de inwoners dryven een vry drukken handel in wol, leder, koren, zwavel, uitmuntenden wyn en sneeuw van den Etna, waermede zy Napel en geheel Italie voorzien.

Te Catania leidt men even als in de meeste steden van Sicilie een afgezonderd leven ; men legt er zelden bezoeken af en komt zeer weinig in gezelschap De groote uitspan-